

Избира се единъ отъ играчитѣ, който пръвъ трѣбва да легне, както е показано на картинката. Написва се една линия, гдѣто лѣга избрания играчъ. Тогава единъ отъ играчитѣ прѣскача, и тамъ гдѣто скочи, застава легналия. Слѣдъ това се врища и отъ ново го прѣскача, като лѣга слѣдъ него. Втория играчъ прѣскача отъ линията единъ слѣдъ други двамата и въ сжщо врѣме лѣга и той; третия играчъ прѣскача първитѣ трима и т. н. до като се изредѣтъ всички.

Слѣдъ това се повръщатъ отъ ново и този, който е скочилъ пръвъ, той ще легне на линията и играѣтъ по същия начинъ, до като всичкитѣ *лежнѣтъ пзрви*.

КОБИЛАТА НА НИСТОРА.

Селянинътъ Нисторъ имаше една кобила, която бѣше тѣй хубава, че другъ единъ селянинъ, на име Радой, до толкова желалаше да ѝ има, щото го бѣше хванжло на полуда. Той даваше всичкото си богатство за нея, но Нисторъ не му ѝ даваше. Тогава Радой си намаза лицето съ сокъ отъ трѣва, облѣче се въ дрипели, обви си врата и краката, като сакатъ просякъ и отиде да чака на единъ пжтъ, прѣзъ гдѣто Нисторъ щѣше да мине.

Когато Нисторъ го приближи, Радой му каза съ слабъ и прѣсторенъ гласъ: „Азъ съмъ бѣденъ чужденецъ. Отъ три дена стоѣ тукъ гладенъ; азъ ще умрѣ, помогнете ми! Богъ ще ви възнагради“.

Нисторъ му каза да сѣ качи отъ задъ на кобилата, за да го заведе у дома си; ала просяка му отговори: „Азъ не можъ да се вдигнѣ, нѣмамъ сила“!